

Oktatási adatok, 2011/2012

A tartalomról

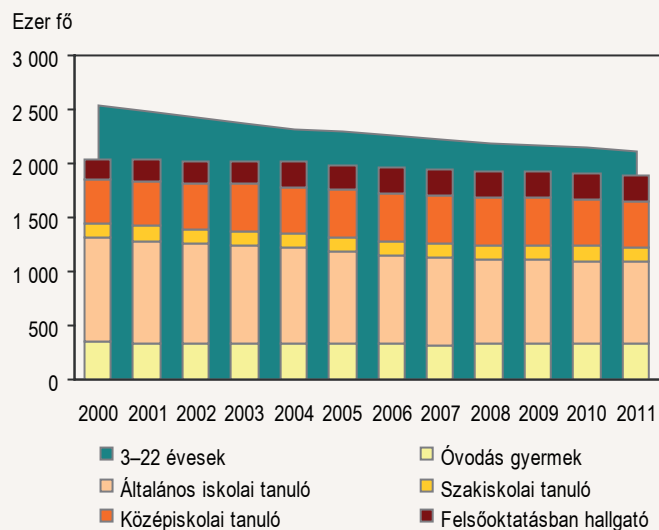
- 1 A nappali képzések főbb adatai
- 4 Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás
- 4 Egész életen át tartó tanulás

A nappali képzések főbb adatai

A 2011/2012-es tanévben Magyarországon 1 millió 898 ezer gyermek és fiatal – az érintett 3–22 éves népesség 90%-a – vesz részt óvodai nevelésben, nappali rendszerű iskolai oktatásban és nappali tagozatos felsőfokú képzésben. Közülük óvodai nevelésben 341 ezer gyermek részesül, az általános iskolai oktatásban 748, a középfokú oktatásban 567 – ezen belül szakiskolákban 139, középiskolákban 428 – ezen tanulnak, a felsőoktatási intézmények hallgatóinak száma pedig 242 ezer.

1. ábra

Az óvodás gyermekek és a tanulók számának alakulása a nappali képzésben, 2000–2011

A tanulók száma oktatási szintenként és iskolatípusonként eltérően változott. Az **óvodába** 3 ezer fővel több gyermeket írtak be, mint egy évvel ezelőtt. A 2011/2012-es tanévben egy óvodapedagógusra jutó óvodások száma átlagosan 11, az óvodai gyermekcsoportok átlagos létszáma pedig 23 fő, mindkét mutató értéke – folytatva az elmúlt 10 év lassan növekvő tendenciáját – magasabb a 2010. évinél. Az átlag azonban régióként és a települések nagysága szerint változatlanul jelentős különbségeket takar. Országosan az összes óvodai csoport – egyre nagyobb hányada – immár 36%-a működik viszonylag magas (25 fősnél nagyobb) létszámmal;

Észak-Alföldön azonban a 45, Észak-Magyarországon pedig a 39%-ot is meghaladja a zsúfolt csoportok aránya; és mindössze a Dél-Alföldön jóval átlag alatti: 30%. Az előző tanévhez hasonlóan a 10–25 ezer fős településeken a legrosszabb az ellátottság, a csoportok 41%-ában a gyermeklétszám meghaladja a 25 főt.

A 2011/2012-es tanévben 135 **egységes óvodai-bölcsődei** csoport indult a külön bölcsődei ellátást biztosítani nem tudó településeken, ahol így módon több mint 500 óvodáskorú fiatalabb gyermeket láttak el 216 dajka és gondozó, valamint 209 főfoglalkozású óvodapedagógus segítségével. A csoportok és a gyermekek alacsony száma valószínűsíti, hogy a bölcsődével, óvodával nem rendelkező, döntően 500 fő alatti kistelepülések a szigorú előírások miatt nem tudnak élni az egységes óvodai-bölcsődei csoportok létrehozásának lehetőségével.

Az idei tanévben tovább növekedett a **korai fejlesztés és gondozás** rendszerében működő feladatellátási helyek, az ott oktatott gyermekek és foglalkoztatott pedagógusok száma. Jelenleg 220 feladatellátási helyen közel 5 ezer 0–6 éves korú, különböző mértékben megkésett vagy eltérő fejlődésmentű gyermek komplex ellátásáról 800 főfoglalkozású pedagógus gondoskodik.

Az **általános iskolai** tanulók létszáma ismét kevesebb lett, bár a csökkenés a tavalyinál kisebb mértékű. A 2011/2012-es tanévben a nappali oktatásban 748 ezren tanulnak, 9 ezerrel kevesebben, mint egy évvel korábban. Egy pedagógusra átlagosan 10, egy osztályra pedig 20 tanuló jut, lényegében ugyanannyi, mint az elmúlt években.

A sajátos nevelési igényű (SNI) gyermekek száma az általános iskolákban idén is 52 ezer fő, a nappali tanulók 6,9%-a, és a területi megoszlásban sem történt szignifikáns változás. Az SNI-tanulók aránya – hasonlóan az előző évhez – a Dél-Alföld régióban a legmagasabb (11%), de Nyugat- és Dél-Dunántúlon is az átlagot meghaladó, a legalacsonyabb Észak-Alföldön (5,3%) és Közép-Magyarországon (5,4%). Településnagyság szerint lényegében nem mutatható ki eltérés, csak a 25–50 ezer lakónépességet számláló települések 8,2%-os SNI-aránya emelkedik ki kissé. Ugyanakkor a nemek szerinti különbségek erőteljesebben jelentkeztek, a fiúk között csaknem 4 százalékponttal magasabb az SNI-tanulók aránya. Az integrált formában oktatott sajátos nevelési igényű tanulók hányada – az oktatáspolitikai célkitűzésekkel összhangban – tovább növekedett, és a 2011/2012-es tanévben országosan meghaladja a 64%-ot. Dél-Alföldön ez az arány 12 százalékponttal magasabb, Közép-Magyarországon viszont 12 százalékponttal alacsonyabb.

A napközis általános iskolások aránya 2007 óta folyamatosan emelkedik, 2011-ben meghaladta a 46%-ot. Országos szinten az alsó tagozatosok közel négyötöde jár napközibe vagy iskolaotthonos osztályba, de a régiók között jelentősek az eltérések: míg a Dél-Dunántúlon és Közép-Magyarországon a kisiskolások 83%-a, addig Észak-Magyarországon mindössze 68%-a vett részt délutáni foglalkozásokon.

Az utóbbi években növekszik az iskolai étkeztetésben részesülők aránya, jelenleg a tanulók 73%-a jut legalább naponta egyszer meleg ételhez az iskolákban.

A 6, illetve 8 évfolyamos gimnáziumok 5–8. évfolyamain tanulók száma 26 ezer volt, ugyanannyi, mint az elmúlt években. A fiatal népesség létszámának csökkenése népszerűségéből adódóan továbbra sem érinti ezt az iskolatípust.

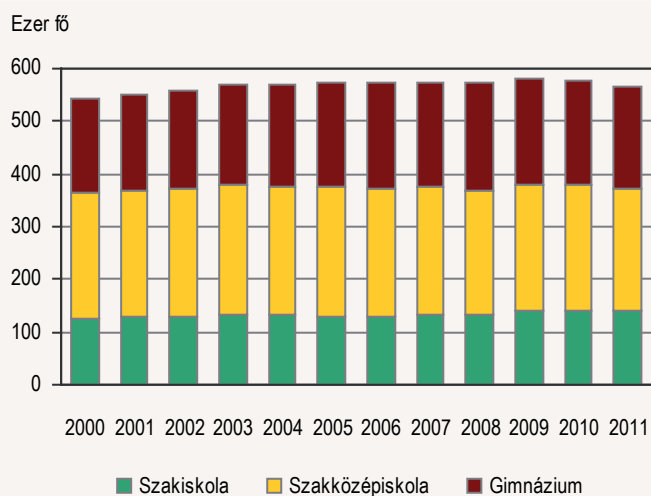
Az általános iskolai tanulók számának csökkenése tükröződik a 8. évfolyamot sikeresen befejezettek számának alakulásában. Az előző évhez képest több mint 7 ezer fővel lett kevesebb az alapfokú oktatásból sikeresen kilépők száma. A 99 ezer nappali képzésben végzett közül gyakorlatilag mindannyian folytatták tanulmányukat.

Sajnálatos módon nem mindenki hagyja el úgy az iskolapadot, hogy az adott szintet sikeresen befejezte. Az oktatási, képzési rendszerből alacsony szintű végzettséggel, vagy anélkül kikerülők aránya a fiatal népességben, az ún. **korai iskolaelhagyók**¹ a leszakadó rétegekről nyújt fontos információt. Az Európai Unió EU2020 stratégiai célkitűzéséhez igazodóan Magyarország vállalta, hogy a 18–24 éves népességben belül a korai iskolaelhagyók arányát 2020-ra 10% alá csökkenti. A 2010-es adatok alapján az EU-n belül ennek a mutatónak az értékei széles skálán (5–41%) mozognak. Magyarország helyzete a 11%-os értékkel viszonylag kedvező: 3,6 százalékponttal alacsonyabb az EU-s átlagnál. A nők kisebb aránya (10%) tartozik a leszakadók csoportjába; a férfiak esetében ez az érték 12%. Regionális szinten is jelentős különbségek tapasztalhatók. A 2011. évi adatok szerint legjobb pozícióba, több mint 2 százalékponttal megelőzve Közép-Magyarországot, Nyugat-Dunántúl került, 7,7%-os mutatójával. A legrosszabb helyzetben még mindig Észak-Magyarország és Észak-Alföld vannak, előbbinél majdnem 4, utóbbinál több mint 2 százalékponttal volt magasabb a lemorzsolódók aránya az országos átlagnál.

A kedvezőtlen demográfiai tendenciák hatása a **középfokú oktatásban** is érzékelhető: az érintett korosztály apadása következtében a középfokú nappali rendszerű képzéseken tanulók száma csökkent. A 2011/2012-es tanévben 567 ezren iratkoztak be a középfokú oktatási intézmények valamelyikébe, közel 11 ezer fővel kevesebben, mint tavaly. Érettségit nem adó szakiskolákban ugyanannyi diák (139 ezer fő) folytatja tanulmányait, mint az elmúlt tanévben, de arányuk az összes középfokú képzésben részt vevőből 24-ről 25%-ra emelkedett. A visszaesés a középiskolákban jelentkezett: szakközépiskolákban 233 ezren (41%), gimnáziumokban 195 ezren (34%) tanulnak tovább. Ez a megoszlás az elmúlt fél évtizedben változott. Az 1990-es évek elejétől tartó tendencia – ami az érettségit nyújtó középiskolai képzések térnyerését eredményezte – megfordult: mind a szakközépiskolák, mind a gimnáziumok diákjainak száma csökkent, 3, illetve 1,8%-kal.

2. ábra

A középfokú oktatás nappali képzéseiben tanulók számának alakulása, 2000–2011

A középfokú oktatási intézmények közül a leányok 82, a fiúk 70%-a részesíti előnyben az érettségit nyújtó középiskolákat. Iskolatípusonként is eltérő a nemek szerinti megoszlás. Az általános képzést nyújtó és elsősorban felsőfokú továbbtanulásra felkészítő gimnáziumokban továbbra is a leányok (58%), míg a közvetlenül munkaerőpiacra való belépést szolgáló szakiskolákban a fiúk (63%) tanulnak többen. A szakközépiskolákban a legkiegyenlítettebb a fiú-lány arány (52–48%).

Ebben a tanévben a szakmai képzést nyújtó intézmények (szakiskolák, szakközépiskolák) szakképző évfolyamain 160 ezer fő tanul, ez 8,6 ezerrel haladja meg az előző tanévi létszámot. A növekedés szinte kizárólag a szakiskolai szakképzésben jelentkezett. Hasonlóan a felsőoktatáshoz, középfokon is a műszaki tanulmányokat folytatók aránya a legjelentősebb, a 2011/2012-es tanévben a tanulók 36%-a választott ilyen irányú képzést. Ezen kívül a szolgáltatás, valamint a gazdaság és irányítás képzési területek népszerűek, előbbi 25, utóbbi 18%-os részarányal.

2011-ben több mint 76 ezren – az előző évnél 1,5 ezer fővel kevesebben – szereztek érettségi bizonyítványt 51%-uk gimnáziumban, 49%-uk szakközépiskolában. A sikeres szakmai vizsgát tett tanulók száma a szakiskolákban 22 ezer, a szakközépiskolákban pedig 26 ezer fő volt.

1. tábla

Szakmai képzésben tanulók és végzettek, 2011

Képzési terület	Tanulók száma		Sikeres szakmai vizsgát tett tanulók száma	
	szakiskola	szakközépiskola	szakiskola	szakközépiskola
Tanárképzés, oktatástudomány	1	325	8	116
Művészetek	2 100	11 184	533	2 296
Társadalomtudományok	–	411	–	90
Gazdaság és irányítás	11 243	16 834	3 495	6 775
Természettudományok	–	43	–	17
Informatika	100	6 391	41	2 540
Műszaki tudományok	46 360	10 954	11 393	5 643
Mezőgazdaság	4 014	1 503	1 056	714
Egészségügy, szociális gondoskodás	1 271	6 756	288	1 700
Szolgáltatás	26 847	13 730	5 274	6 337
Összesen	91 936	68 131	22 088	26 228

A **hátrányos helyzetű** (HH), valamint a **halmozottan hátrányos helyzetű**² (HHH) gyermekek száma és aránya az elmúlt évihez hasonlóan alakult, és nem változtak a területi aránytalanságok sem. Az óvodákban a HH-arány 31, a HHH-arány 11%; az általános iskolákban 36 és 14%; a szakiskolákban 31 és 11%; a gimnáziumokban 10 és 1,6%; a szakközépiskolákban 16 és 2,8% volt. Még mindig Észak-Alföld és Észak-Magyarország helyzete a legrosszabb, e két régióban a hátrányos tanulók aránya 18, illetve 16 százalékponttal, a halmozottan hátrányos tanulók tekintetében pedig 11 és 10 százalékponttal magasabb az országos átlagnál. Ezzel szemben Közép-Magyarországon a veszélyeztetett csoportba tartozók aránya (14%) az

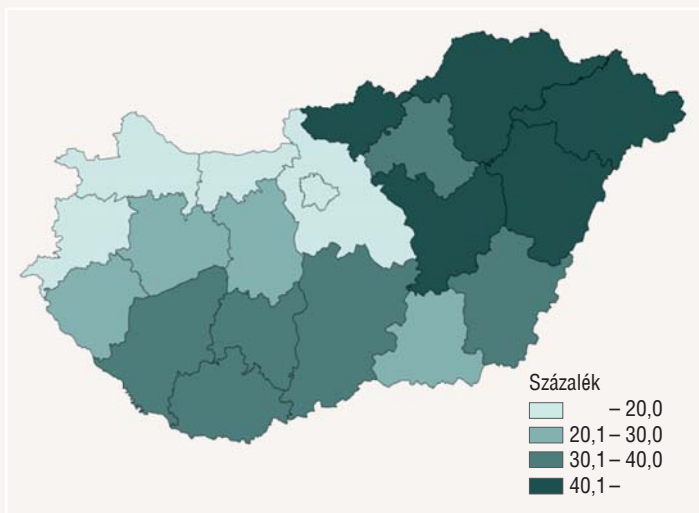
¹ A 18–24 éves népességből azok aránya, akik legfeljebb alapfokú végzettséggel rendelkeznek és semmiféle oktatásban, képzésben nem vesznek részt.

² **Hátrányos helyzetű** gyermek, tanuló, akit családi körülményei, szociális helyzete miatt rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát a jegyző megállapította; e csoporton belül **halmozottan hátrányos helyzetű** az a gyermek/tanuló, akinek a törvényes felügyeletét ellátó szülője – a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben szabályozott eljárásban tett önkéntes nyilatkozata szerint – óvodás gyermek esetén a gyermek hároméves korában, tanuló esetében a tankötelezettség beállásának időpontjában legfeljebb az iskola nyolcadik évfolyamán folytatott tanulmányait fejezte be sikeresen; halmozottan hátrányos helyzetű az a gyermek, az a tanuló is, akit tartós nevelésbe vettek (1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról, 121§ (1) 14.).

átlag felét, a HHH-arány (3%) pedig az országos értéket harmadát sem teszi ki. A települések nagysága és a veszélyeztetettek aránya között negatív a korreláció, ennek megfelelően a 3000 fő alatti községekben a legmagasabban (HH-arány: 54%, HHH-arány: 27%), illetve az 50 ezres lélekszámot meghaladó városokban a legalacsonyabbak (HH-arány: 15%, HHH-arány: 2,5%) a mutatók értékei.

3. ábra

Hátrányos helyzetű tanulók aránya a nappali oktatásban, 2011/2012

A közoktatás kereteiből kilépő fiatalok két lehetőség közül választhatnak: vagy folytatják tanulmányaikat valamely felsőoktatási intézményben, vagy munkát vállalnak. Jelenleg Magyarországon a **felsőoktatás** az ún. bolognai folyamat során kialakított három, egymásra épülő képzési ciklusból álló rendszer szerint működik. Ennek megfelelően a hallgatók felsőfokú alapképzésekben (BA-/Bsc-), mesterképzésekben (MA-/Msc-), osztatlan képzéseken és doktori (PhD-, DLA-) programokon vehetnek részt. Ezekén kívül még tanulási lehetőséget nyújtanak a kifutó rendszerű egyetemi és főiskolai képzések, valamint a felsőfokú szakképzések, illetve szakirányú továbbképzések is.

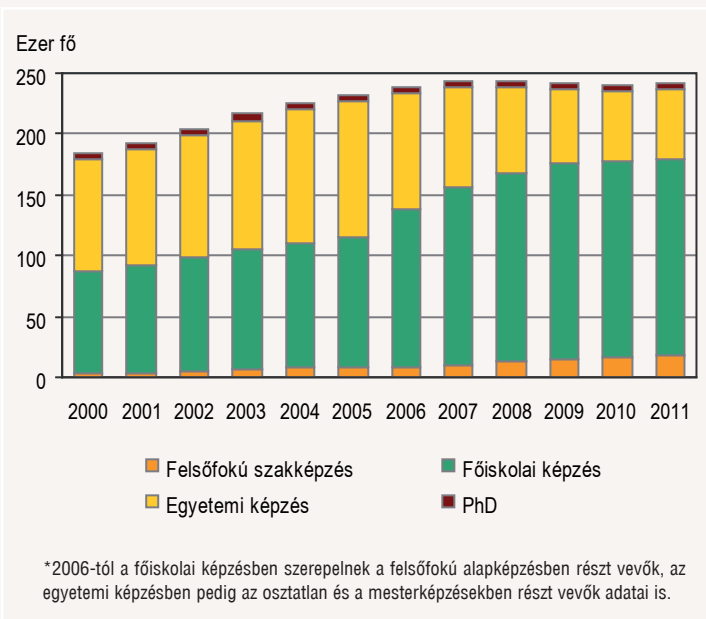
2011-ben a felsőoktatásba továbbtanulni szándékozók száma az egy évvel korábbihoz képest ismét emelkedett. Nappali tagozatra összesen mintegy 102 ezer fő nyújtotta be felvételi kérelmét valamelyik főiskolára vagy egyetemre. A jelentkezők által első helyen megjelölt szakok közül – bár csökkenő arányban – továbbra is a gazdasági szakok a legnépszerűbbek (20%); ezt követik a műszaki képzések (16%); és közkedveltek a bölcsészettudományi programok is (12%). A pályázók számának folyamatos emelkedése mellett a felvételt nyertek aránya összességében elérte a 66%-ot (alapképzésben 67%, mesterképzésben 61%). Évek óta elsősorban a természettudományok esetében figyelhető meg az a jelenség, hogy aki első helyen ezt a területet jelölte meg, az felvételt is nyert oda. A felvettek és első helyre jelentkezők aránya az informatika (87%), illetve a műszaki tudományok (79%) területén kiemelkedően magas, és a művészeteknél a legalacsonyabb (27%).

A hallgatók száma az utóbbi 5 évben nem változott jelentősen. A felsőoktatási intézmények nappali tagozataira a 2011/2012-es tanévben 242 ezren iratkoztak be, a tavalyinál 900 fővel többen. A hallgatók 87%-a (210 ezer fő) felsőfokú alap-, mester- és osztatlan képzésben vesz részt, 3,4%-uk (8 ezer fő) a kifutó egyetemi, főiskolai programokon tanul. Ezen túlmenően csaknem 18 ezer hallgató választotta a felsőfokú iskolai végzettséget nem adó felsőfokú szakképzést, és további 5500 fő szakirányú továbbképzésben, illetve doktori programokban folytatja tanulmányait.

Az államilag támogatott képzésben részt vevők aránya a nappali tagozaton folyamatosan csökken: a 2011/2012-es tanévben kicsivel több mint 73%, míg 10 évvel korábban közel 86% volt. A hallgatók szakválasztása az elmúlt évek trendjének megfelelően alakult. A műszaki szakok elismertsége és a hallgatói létszámból való részesedése tovább emelkedett, 2011-ben már meghaladja a 20%-ot. A gazdasági ágazat megtartotta a tavalyi 18%-os részarányát, viszont a humán tudományok területek utóbbi időben tapasztalható háttérbe szorulása az elmúlt három évben 2 százalékpontos részesedés visszaesést, ezáltal 8,5%-os arányt eredményezett. Emellett az egészségügyi programok és a társadalomtudományok aránya volt még jelentős, előző 12%-ra növelte részesedését, utóbbi aránya ugyan csökkent, de stabilan 10% fölött van.

4. ábra

A felsőoktatási intézmények nappali tagozatán tanuló hallgatók számának alakulása, 2000–2011*

Az egyetemek és főiskolák nappali tagozatán oklevelet szerettek számának növekedése megtorpant. 2011-ben 35 ezren a 22 éves korosztály 28%-a fejezte be sikeresen felsőfokú tanulmányait, ami háromezer fős, illetve több mint 2 százalékpontos csökkenés az előző évihez képest.

2. tábla

A végzettek számának alakulása a nappali oktatásban, 2000–2011

(ezer fő)			
Év	A 8. évfolyamot befejezte	Érettségizett	Felsőfokú oklevelet szerzett
2000	121,1 ^{a)}	72,2 ^{a)}	29,8
2005	119,6	77,0	32,7
2006	118,2	76,9	29,9
2007	112,4	77,5	29,1
2008	109,7	68,5	29,0
2009	105,8	78,0	36,1
2010	106,6	78,0	38,5
2011	99,4	76,4	35,1

a) Számított adat.

Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás

A közoktatási feladatellátási helyek száma nagyrészt a tanulók létszámához igazodva oktatási szintenként különböző mértékben változott. A 2011/2012-es tanévben az óvodai és az általános iskolai feladatellátási helyek száma hasonlóan a szakközépiskolákéhoz minimálisan csökkent, a szakiskoláké és gimnáziumoké nőtt. A felsőoktatásban jelenleg 68 egyetem és főiskola működik, mintegy 270 képzési hellyel. A feladatellátási helyek fenntartók szerinti összetétele szintenként is nagyon eltérő: a nem állami fenntartásúak aránya a felsőoktatásban a legmagasabb, 57%, a legalacsonyabb pedig az óvodák körében, mindössze 11%, míg a középfokú oktatásban összességében nagyjából a fele.

3. tábla

A feladatellátási helyek, intézmények és pedagógusok száma fenntartók szerint, 2011/2012

Megnevezés	Állami	Nem állami	Összesen
	fenntartó		
Feladatellátási hely, db			
Óvoda	3 869	467	4 336
Általános iskola	2 831	421	3 252
Szakiskola	497	341	838
Gimnázium	402	477	879
Szakközépiskola	538	390	928
Felsőoktatás	29	39	68
Pedagógus, fő			
Óvoda	27 805	2 591	30 396
Általános iskola	64 636	7 865	72 501
Szakiskola	8 884	1 689	10 573
Gimnázium	12 095	6 091	18 186
Szakközépiskola	15 946	3 173	19 119
Felsőoktatás	17 409	3 948	21 357

A 2011/2012-es tanévben a közoktatási intézményekben 151 ezer főfoglalkozású pedagógus dolgozik, 2 ezerrel kevesebb az előző tanévinél. A csökkenés fele az általános iskolai pedagógusok létszámát érintette. A felsőoktatás 21 ezer oktatójából 74% a teljes munkaidőben, 7,5% a részmunkaidőben és 18% a megbízással foglalkoztatott, ezek az arányok a tavalyihoz hasonlóan alakultak.

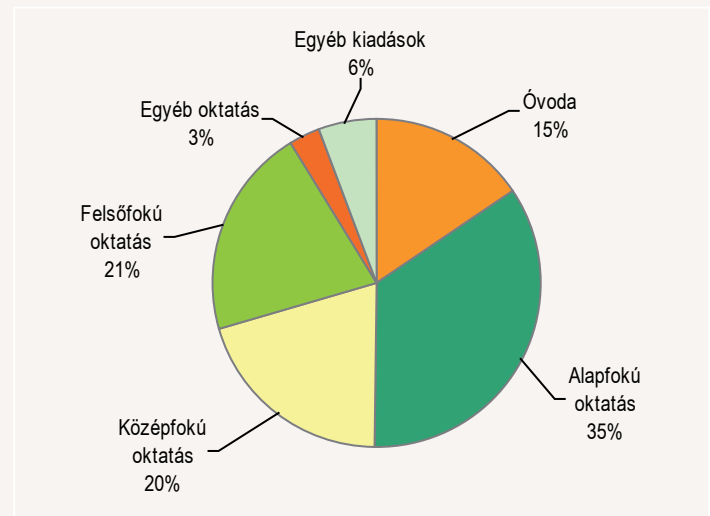
Az egy pedagógusra jutó tanulók száma a közoktatás minden szintjén megegyezik az előző tanévi értékkel. Alapfokon 10, a szakiskolákban 13, a gimnáziumokban 11, a szakközépiskolákban pedig 12 tanuló jut átlagosan egy pedagógusra. A regionális eltérések is megmaradtak: Közép-Magyarországon minden képzési szinten továbbra is az átlagnál kevesebb tanuló jut egy pedagógusra, míg Észak-Magyarországon és Észak-Alföldön, a középfokú oktatásban pedig Közép- és Nyugat-Dunántúlon az átlagnál egy fővel több.

A felsőoktatásban az elmúlt 10 évben az egy oktatóra jutó hallgatólétszám igen jelentősen, 8-ról 11 főre emelkedett.

2010-ben az állami költségvetésből közel 1263 milliárd forintot – az egy évvel korábbihoz képest mindössze 2,1%-kal többet – fordítottak oktatási kiadásokra, ez a GDP 4,7%-a. A teljes összegből a közoktatás (óvoda, alap- és középfokú oktatás) 890 milliárd, a felsőfokú oktatás pedig 259 milliárd forintot használt fel, az előző évek megoszlásához hasonlóan. A költségvetési oktatási kiadások közel felét, 48%-át személyi jellegű ráfordítások, 6,5%-át felhalmozás, 3,1%-át pedig felújítás tette ki.

A költségvetés oktatási kiadásainak megoszlása, 2010

5. ábra

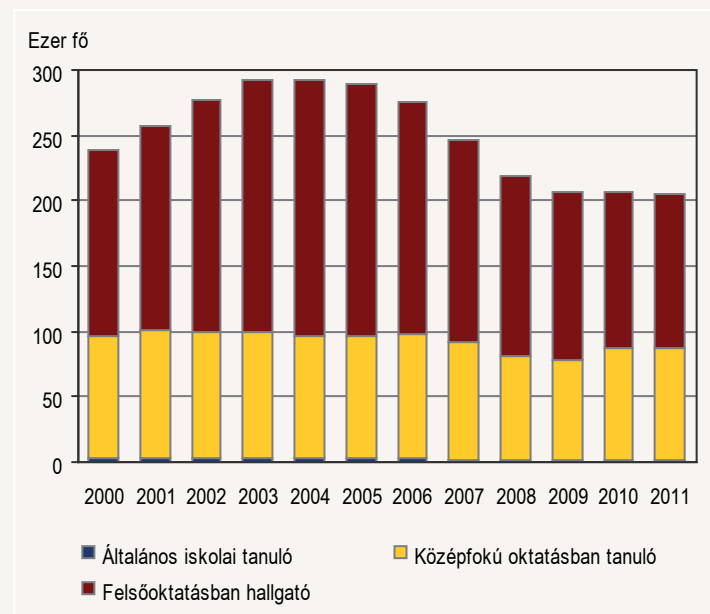

Egész életen át tartó tanulás

Az egész életen át tartó tanulás szerepének növekedésével az iskolarendszerű oktatásban a nappali programok mellett egyre nagyobb teret kaptak az ettől eltérő képzési formák: elsősorban a levelező, illetve a távoktatás (együtt: **felntőttoktatás**). Az alapfokú oktatásban a nem nappali képzésen részt vevők száma alacsony szinten (2 ezer fő) állandósult. A 2011/2012-es tanévben a középfokú esti, levelező képzésekre – hasonlóan az előző tanévhez – csaknem 85 ezer fő iratkozott be, ezen belül a szakiskolákban 2,3 ezer fővel emelkedett a létszám, a középiskoláknál viszont majdnem ezzel azonos nagyságú, 2,2 ezer fő volt a csökkenés. 2011-ben a felntőttoktatás keretei között közel 500 fő fejezte be alapfokú tanulmányait, 9,5 ezren tettek sikeres érettségi, 7,5 ezren pedig szakmai vizsgát.

6. ábra

A tanulók számának alakulása a felntőttoktatásban, 2000–2011

A felsőfokú oktatásban az esti, levelező és távoktatási képzések továbbra is jelentős szerepet játszanak, bár a beiratkozottak száma (118 ezer fő) 2011/2012-ben 2%-kal alacsonyabb, mint az előző tanévben. A korábbi dinamikus bővülés először 2004-ben váltott irányt, azóta folyamatosan csökken a nem nappali képzéseken részt vevők száma. Az esti tagozatosok 24, a levelező tagozatosok 31%-ának képzését az állam finanszírozza, a távoktatást azonban csak önköltséges alapon vehetik igénybe a tanulni szándékozók. 2011-ben a nem nappali tagozaton oklevelet szerettek száma 14 ezer volt, ami – hasonlóan a hallgatói létszámban megfigyelhető tendenciával – 6,5%-os csökkenés.

Napjainkban a tanulási folyamat nem fejeződhet be az iskolarendszerű oktatásból való kilépéssel. A folyamatosan változó munkaerő-piaci igényeknek való megfeleléshez az egész életen át tartó ismeretszerzés és szervezett formájú tanulás szerves részét kell, hogy képezze életünknek. A munkahelyi továbbképzések egyre inkább elengedhetetlen és elfogadott helyszínét képezik a friss, munkaerőpiacon értékelt tudás megszerzésének. A vállalkozások életben maradásának egyik legfontosabb tényezője lett munkavállalók ismereteinek folyamatos megújulása. A KSH 2011-ben harmadik alkalommal végrehajtott, a vállalkozások szakmai képzési tevé-

kenységére vonatkozó felmérése szerint Magyarországon 2010 folyamán – hasonlóan a 2005-ös arányokhoz – munkavállalói továbbképzést a gazdálkodó szervezetek 49%-a támogatott, és közülük növekvő azok aránya, amelyek az ún. hagyományos (főként tanfolyami) képzéseket részesítették előnyben. A cégek 36%-a az egyéb szakmai képzési programokon, elsősorban konferenciákon, szemináriumokon való részvételt tette lehetővé. A képzéselérési arány – ami a képzésben részt vevők összes foglalkoztatott-hoz viszonyított arányát jelenti – 3 százalékponttal lett magasabb, mint 2005-ben, ezzel elérte a 19%-ot.

A képzést nem támogató vállalkozások mintegy háromnegyede a képzés hiányának okaként azt jelölte meg, hogy munkavállalók rendelkeznek mindazon képességgel, ismerettel, amire a cégnek szüksége van.

Ezzel némiképp egybecseng egy 2011-es Eurobarométer³-felmérés, amely a szakoktatás és -képzés vonzerejét vizsgálta az Európai Unióban. A felvétel szerint az EU tagállamaiban a megkérdezettek 82%-a egyetért azzal az állítással, miszerint a szakoktatásban és szakképzésben az emberek olyan szakmákat és készségeket tanulnak, amelyekre a munkaadóknak szükségük van. A magyar válaszadók 62%-a osztotta ezt a véleményt.

³ A szakképzés megítélése című speciális Eurobarométer-felmérés (N°369).

**További információk,
adatok (linkek):**

[Táblázatok](#)

[Módszertan](#)

Elérhetőségek:

Mariann.Csernyak@ksh.hu

Telefon: (+36-1) 345-6844

[Információs szolgálat](#)

Telefon: (+36-1) 345-6789

www.ksh.hu